

"Min første dag på afd. M2 Andersvænge"

Efter ca. 3 mdr. i praktik på M stuen, en afdeling med 39 beboer, hvoraf mange med kørestol, skulle jeg begynde en ny praktikperiode på afdeling M2. Her var der var 75 plejekrævende mandlige beboer. De sov på 6 mands stuer, nogle på 4 mands stuer og en enkelt sov på et badeværelse. Den første dag var en stærk oplevelse. Kl. 7 om morgenen skulle al fremmødt personale, i alt 10-12 personer, stå på en række på gangen, indtil afdelingslederen kom ud fra kontoret. Han sagde "godmorgen" og derefter læste han op fra aften- og nattevagts rapporten. Herefter fortalte han til én efter én af de samlede personale, hvilket stuenummer de havde fået tildelt af ham. I døråbningen til den stue jeg havde fået tildelt, lå beboernes tøj rullet i bunder, med et stykke tape omkring. Der var ikke noget navn på sengene, jeg kendte ikke beboerne og jeg var alene om arbejdet. En kvindelig omsorgsmedhjælper kom, på eget initiativ, ind på stuen til mig og hjalp mig med at tildele tøjet til de rigtige beboere, samtidig med at hun forklarede mig lidt om arbejdet. Hun havde selv sin egen stue med beboere, som hun skulle passe. Efter tandbørstning og vask af beboerne skulle de klædes på. Et par stykker kunne godt lidt selv, men de havde stadig brug for hjælp. Sengene skulle derefter reddes, vinduerne åbnes og frisk luft var oftest tiltrængt. Jeg redte sengene på samme måde som på M stuen, hvor at tæppet blev lagt op om fodenden af sengen, så det lignede et telt. Derefter skulle jeg ledsage beboerne ned af gangen til den store spisestue, og assistere med morgenmad, hvor mange skulle hjælpes. Nogle af beboerne havde muffetrøje på. Ret ofte blev maden og drikkelsen skubbet væk og måske endte det på gulvet. En plejer gik rundt med medicin vognen. Kun udlært personale og 3. års elever var betroet medicin håndtering. Senere på dagen fik en kvindelig omsorgsmedhjælper besked på at lære mig at rede sengen efter M2's system dvs. fladt. Min elevtid på M2 var ikke altid lykkelig, men jeg klarede alle opgaverne. Der var ikke et godt samarbejde fra nogle af de udlærte personalers side, men jeg synes altid at de kvindelige omsorgsmedhjælpere, var venlige til at hjælpe. Gradvist fik jeg bedre og bedre kontakt og forståelse med beboernes daglige liv og problemer, dog på en alt for stor afdeling. Senere skulle jeg opleve andre afdelinger, hvor jeg bedre kunne yde en indsats til gavn for beboerne.

Slut